209 77

יונתן בן עוזיאל

זּתָאַמְלּוְנוּן בָּאַבְנִיָא וִימוּתוּן: וַ עַל מִיסר הָרֵין סְהַרִין או הָלְתָא סְהַרִין וִתְּקְמֵיל דְּמְתְחַיֵּב קְמוּלָא כָּא יַתָקמֵיל על מִימֵר סְהִיד חֶד: וּיִדָא דְסְהַרָיָא תְהֵי בִיה בְּשִּׁירוּיָא לְמַקְמְלֵיה וִיָּדְא דְכָל עִמָא בְּבַתְרִיתָא זּתְבַּלוּן אַבִּיד דְבִישׁ מִבִּינֵיכוּן: ח אָרוּם יִתְפָּרִשׁ ח אַרוּם יִתְּבְּטִי מִנְכוּן פִּתְּבָּ דְּטְבִיר דִין בֵּין דֵם דְקְמוֹלִין בִּין דם דְבְּתְוּלִין בֵּין כֵּכְהַשׁ צָרֵעהָא בִּין כֵּכְהַשׁ נִתְּקְא כְּלִין דְּמָצוֹ לְּקְרְיֵכוֹן הְקּקוֹמוֹן וְהִפְּקוֹן לְאַרְכָא דִי יִהְרְצֵי יְיָּ מָנְכוֹן פַּתְנִמָא לָּדִינָא בִּינֵי אֲרָם סָאוֹב לַאֲרָם דְכֵי וביני דינא נפשתא לְדִינָא מְמוֹנָא ובִינִי מַכַּתִּשׁ אַרָּהָכוֹן בֵּיה :

צורָעָא לְסַכְהַשׁ נָתְקָא סְלֵי פְּלוּנְהָא בְּבִית דנִיכּוֹן וּתְקּוּמוּן וְתִּקְקּוּן לְּאַתְרָא דְיִתְרָעִי יָי אֶלְּהָכוֹן בִיהּ: פּ וְתֵיתוּן לְוַת כּהָנִיָּא דְמִשְׁכָם לווּ וּלְוַת דַיָּנָא די יְהֵי בְּיוֹסְיָא הָאִינוֹן וְהַהְבְּעוֹן מִנְהוֹן וִיהַוּוּן לְכוֹן יַת הַלְּכֵת דִינָא: י וְהַעַבְדוּן על מִימֵר הַלְּכָת אוֹרַיְּהָא

רשב"ם

כעקו"ם מלטרפים למעשה: על פי שנים עדים. ס"ח כפולם לומר לעברם: (ח) בין רם לרם. לפי ששופו בין רציחה לרציתה בין שונג לפויר: בעל המורים דוקא מפיחם ולא מפי כחבם : יומת סמת . הרשעים בחייהם נקראים מתים: כי יפלא . פ"א כפולה ושקומה לו' במופלא בבב"ד ואינו חייב כי אם בתורה שבע"פ . ב"פ השופט בפרשה שהם בגי' שבעי' סנהדריך מתים: כי יפלא . פ"א כפולה ושקומה לו' במופלא בבב"ד ואינו חייב

שפתי חכמים

אף שעריך החמור למטה שער שעבד בו. ותרגומו א לקרויך:

נה) וסקנתם בחבנים. זה חו זחת כמו בחש ישרפו הותו ואתהן ובעביך שאמר והוגד לך בסתר ושמעת הדבר בגלוי הוארך לפרש חע"ב שהוגד לך ושמעת לא יומתו רק ש"פ שנים עדים: (1) או שלשה עדים. מקבלים עדות שנים על דעת הגאון והיה לא פירש בהורה אם תקובל עדות השאר

והחשה ועדות הויב המת ויש חומרים חם היו שני עדים מכחישים שני' עדים השלישי יכריע לוכות או לחובה ויש אותרים שנים עדים מהחכמים ושלשה מהחחרים וגם חנהנן לריכים בעל כרהנו לדברי הקבלה: (ז) יד העדים. יד כל אחד מהעדים וכן וימס לבב העם ורבים כן: ובערת. פירשתיו: (ה) כי יפלא ממך דבר. עם השופע ידבר בעבור היות עדות שנים להמית המת וזה פי' בין דם לדם

בין דם נקי לדם הייב: וְמלת יפלא. כמו היפלא מה' דבר

ושם מפורש: בין דין לדין. בממון. בין נגע לנגע. כמו פלע והכורה והכלל דברי ריבות: וקמת ועלית. פירשתיו:

דעת זקנים מכעלי התוספות

המובח יכי' נרחם שלשם סחשרה יהיו מקריבין: (ו) או שלשה עדים, לפי שלחוב גדי דן חקרי רבים להטוח פירש לך הלחוב גבי עדים דחץ הולכין בהם חתר הרוב חלה עדיתן בטלה וכן חפילו הם מחברותה לשבחו ללה להשיד וכונתם היתם מתחלה להשיד חבל אם שנים בח להשיד והתרו בדבר ורחה קרוב או פסול עמהם הדבר לא יבטל עדות השנים מפני ראיתו של זה ליון שלא סיתה מונחו להשיד שלם לה סתה חומר כן לא תמלא שנים בעדות של קידושין לשרה שסרי כמה קרובים רואים בקידושין וכמה פעמים ראיתי מורי הרב שהים אושב אבן עזרא (ה) וסקלתם באבנים. זה או ואת כמו באש ישרפו אותו

לו) על פי שנים עדים או שלשה עדים. אם מתקייםת עדות בשנים למה מרם לך בשלשה להקיש שלשה לשנים מדות בשנים למה מרם לך בשלשה להקיש שלשה לשנים מה שנים עדות אחת אף שלשה עדית אחת ואין נעשון מומטן עד שיונום כולן לשון רשיי. ואם כן אם נמצא אחד ומשלמי מטון בהזטהן שעוקר הכתוב להקיש שלשה לשנים בכל בדריהם כדעת רבותינו. ועל דרך הפשם אמר הנאון דב סעדיה עדות רק עדים או שלשה מקבלים עדות השנים ואין ברנו כי עדות עדות רק עדים אבל כמדוםה לי שמעה הנאון בדינו כי עדות עדית עדים או אל הקובל רק בפני מנהדרין של עערים ושלשה. אבל פשומו של בקרא לאמר שיומת הכת ע"פ שנים עדים כשאין שם יותר או ע"פ שלשה אם ימצאון שם שלשה נשלח בעבורם כאשר הוגד לך ושמעת תדרוש הדבר הימכ על פי כל העדים כאשר הוגד לך ושמעת תדרוש הדבר הימכ על פי כל העדים המצמים שם והנה אם שמענו שעבר בפני שלשה נשלח בעבורם הוכוא לא היו שם יותר או שחלכו להם ואינם נמצאים שם היבואוקבדר ויעידו כולם וחדת לסאיכי בשפעניו בדיכולטיונם ו האמת ואם לא חיו שם יותר או שחלכו להם ואיננ נמצאים שם בשנים די : (ח) דברי רובות שיחיו חכמי חעיר חלוקים בדבר . זה מסמא וזה מסהר זה מחייב וזה מזכה לשון רש"י והיא דעת

ושם מפורש: כין לין לדין. בממון. כין לגע לנגע. כמו פלע והכורה והכלל דכרי ריבות: וקמת ועלית. פירבתיו:
אוגקלום . ואינגו נכון אבל כפי מדרשו בין דם לדם בין דם גדה
לם) הכהלים הלוים. כלושר פירשתי כי יש כהלים שליים מכות ובין נגע לנגע בין נגעי אדם לנגעי בתים לנגעי בגרים מייחום לוו: ולל השופע. הול המלך שכתב משכת התורה משפאת המפורע והנה שפלא דבר למשפש באוד בכרים ואם רבי ואדם לדם משר מאות בברם בין דין בין בדם לבל הדמים בין דין במור לאשונה נגפו הי משר לדי אארם מאוד בלכרים שש מאות בכרים וכן רבים. או מעמו בין דם לכל הדמים בין דין מבור לדי אשר מאותם במאום בין דם לדם בין תורה למצור לחוקים ומשפשים והזורתם אותם ולא יאשטו להילי מותר מצור ובתור הבונים ולבן לא יאשטו להילי וכין לצידות או דיני ממון או פצע והבורה כל דברי ריבות אשר יהיו בשעריך ודבר הכתוב בתיוה כי בעניני המשפשים יהיו המהלוקה יותר סשאר התיראות איל דין הזקן שוה בכולם ולבן אמר ועשות על פי התורה ודערה.